

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/814/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814202282
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Feťková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7814202282.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 47 233 516, proti žalovanému T. G., nar. X.X.XXXX, bytom v Č. N. XXX, v konaní o zaplatenie 535,52 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 10C/79/2014-26 z 23.6.2014 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a vracia vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým rozsudkom žalobu žalobcu zamietol a nepriznal žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania.

Rozsudok odôvodnil tým, že žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi sumu 535,52 eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,065 % denne a úrokom z omeškania vo výške 3,275 % ročne zo sumy 49,78 eur od 09.10.2010 do 15.11.2010, zo sumy 49,78 eur od 09.11.2010 do 15.11.2010, zo sumy 49,78 eur od 09.01.2011 do 16.01.2011, zo sumy 47,72 eur od 09.07.2011 do 24.07.2011, zo sumy 47,72 eur od 09.08.2011 do 11.08.2011, zo sumy 47,72 eur od 09.09.2011 do 30.10.2011, zo sumy 47,72 eur od 09.01.2012 do 06.05.2013, zo sumy 42,72 eur od 07.05.2013 do 23.07.2013, zo sumy 37,72 eur od 24.07.2013 do zaplatenia, zo sumy 49,78 eur od 09.02.2012 do zaplatenia, zo sumy 49,78 eur od 09.03.2012 do zaplatenia, zo sumy 49,78 eur od 09.04.2012 do zaplatenia, zo sumy 348,46 eur od 16.04.2012 do zaplatenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 720,00 eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 720,00 eur len 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 535,52 eur do zaplatenia, a náhradu trov konania. Žalobu odôvodňoval tým, že so žalovaným uzavrel dňa 15.7.2010 zmluvu o revolvingovom úvere č. 8300031132, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 720,00 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť spolu s úrokom v 24 mesačných splátkach po 49,78 eur v dohodnutých termínoch splatnosti. Nakoľko s úhradou splátok meškal, dostal sa do omeškania, ako aj okamžitej splatnosti úveru, uplatnenú žalobcom v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že do okamžitej splatnosti úveru žalovaný žalobcovi uhradil sumu 659,20 eur. Žalobca si žalobou uplatnil aj nárok na zmluvné pokuty podľa čl. 14 ods. 14.1 zmluvy vo výške 0,065 % denne zo súm splátok úveru, s plnením ktorých sa žalovaný dostal do omeškania. Taktiež aj úrok z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

Súd prvého stupňa vo veci rozhodol v zmysle ust. § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) a § 200ea ods. 1 až 3 O. s. p.

Po vykonanom dokazovaní súd prvého stupňa vec právne posúdil v zmysle ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.12.2010 (ďalej len „OZ“), t.j. v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, § 53 ods. 5 OZ, § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných

úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2010 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 9 ods. 1 až 8, § 11 ods. 1 tohto zákona a dospel k záveru, že zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 2.7.2010, resp. z 15.7.2010 podpísaná účastníkmi je spotrebiteľskou zmluvou na základe citovaných zákonných ustanovení a riadi sa režimom Obchodného zákonníka. Zistil, že zmluva bola uzatvorená v rozpore s ust. § 9 ods. 1 a ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže to vyplýva zo skutočnosti, že žalobca prostredníctvom M. V. (uvedenej v bode 1 žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru) so žalovaným uvedeným v bode 2 spísali žiadosť o poskytnutie úveru v bode 5 a následne žiadosť bola podpísaná žalovaným dňa 2.7.2010. Mal za to, že zo samotného bodu 6 vyplýva, že sa nemá vyplňať a teda v čase uzavretia zmluvy - žiadosti táto časť nebola vyplnená, o čom svedčí aj iný typ písma, kde sú uvedené údaje o schválenom revolvingovom úvere. Z tvrdenia žalobcu vyplynulo, že žalovanému malo dôjsť oznámenie veriteľa o schválení úveru - zmluva o revolvingovom úvere, pričom konštatoval, že oznámenie nie je podpísané zo strany žalovaného a žalobca v konaní ani nepreukázal, či toto oznámenie žalovanému doručil. Preto z uvedeného súd prvého stupňa konštatoval, že žalobca so žalovaným neuzavreli písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere tak, ako to má na mysli ust. § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko písomná forma bola uvedená len na žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, pričom schválenie revolvingového úveru s uvedením výšky úveru a všetkých náležitostí týkajúcich sa splátok, úrokov, ročnej percentuálnej miery nákladov, boli uvedené len v oznámení veriteľa, ktoré ale žalovaný nepodpísal. Súd prvého stupňa uviedol, že takýto spôsob uzatvárania spotrebiteľskej zmluvy považuje za nekalú prax žalobcu, keďže v čase podpisu zmluvy žalovaný nevie v akej výške a s akými podmienkami mu bude schválený úver, nakoľko vypisuje len žiadosť o poskytnutie úveru a schválenie úveru mu má byť oznámené následne žalobcom, kde už nemá možnosť ovplyvniť výšku úveru, ani podmienky, za ktorých je úver poskytnutý - výšku úrokov, splátky a podobne. Preto konštatoval, že predmetná úverová zmluva je v rozpore s ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Uviedol, že v čase podpísania zmluvy - žiadosti o poskytovanie revolvingového úveru, údaj o ročnej úrokovej sadzbe úveru v listine nebol uvedený, ale malo sa tak stať až oznámením o schválení úveru. Žalovaný tak v čase podpísania úveru nebol oboznámený so skutočnou výškou ročnej úrokovej sadzby poskytnutého úveru a stalo sa tak až následne. To považoval súd prvého stupňa, a to neuviedenie výšky splátok istiny, úrokov a poplatkov za neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 5 OZ. Súd prvého stupňa navyše zdôraznil, že zmluva bola taktiež uzavretá v rozpore s § 11 ods. 1 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch, z ktorého vyplýva, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2, okrem iných aj písm. k/, tak sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na uvedené s poukazom na nedodržanie ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch, žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol. Dodal, že žalovaný čerpal istinu úveru vo výške 580,87 eur a uhradil sumu vo výške 659,20 eur.

O náhrade trov konania rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p. a keďže žalovaný si neuplatnil trov konania a žalobca právo na náhradu trov konania z dôvodu neúspechu nemá, nepriznal žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania.

Proti rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Podané odvolanie odôvodnil z dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. a podľa § 205 ods. 2 písm. c/, d/ a f/ O. s. p.

Namietal tú skutočnosť, že zmluva o revolvingovom úvere nebola medzi účastníkmi konania uzavretá v písomnej forme a že neobsahuje zákonom ustanovenú náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Mal za to, že rozhodnutie súdu je z hľadiska jeho právneho posúdenia nesprávne. Citoval ust. § 44 OZ, ako aj § 43a, § 43b a § 43c ods. 2 OZ s poukazom na čl. 2 bod 2.1 zmluvných dojednaní. Uviedol, že v predmetnom prípade je ofertou žiadosť dlžníka o poskytnutie revolvingového úveru, formálne realizovaná jednak vyplnením a podpísaním formulára označeného ako „žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru“ a následne dorúčením tejto žiadosti do sféry veriteľa. Akceptom je súhlas veriteľa s poskytnutím revolvingového úveru, formálne realizovaný podpisom zmluvy a dorúčením podpísanej zmluvy dlžníkovi. V zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka platí, že návrh na uzavretie zmluvy a jeho prijatie nemusia byť na jednej a tej istej listine. V prípade uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere je ale vôľa oboch strán zachytená na jednej a tej istej listine. Nesúhlasil s

tvrdením súdu prvého stupňa, že v čase podpisovania žiadosti nie je žiadateľovi známy údaj o úrokovej sadzbe, keďže z bodu 5 návrhu smerujúceho k uzavretiu zmluvy táto výška vyplýva, ako aj z bodu 6, kde úroková sadzba schváleného úveru je rovnaká ako v bode 5. Záver súdu o nekalej praktike žalobcu pri uzatváraní zmluvy nemá oporu v žiadnom zákonnom ustanovení a odporuje aj základným princípom zmluvného práva s odkazom na citovaný rozsudok NS ČR publikovaný v časopise Právni rozhledy č. 4, roč. 199 na str. 204, sp.zn. 3Cdon/1396/96 a tiež rozsudok sp.zn. 33Obdo/714/2001. Ďalej poukazoval na nepreskúmateľné a arbitrálne tvrdenie súdu ohľadne neuvedenia výšky splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a označenie tejto skutočnosti ako neprijateľnej podmienky, ktorá vyplýva z ust. § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka. Poukazoval na nález II.ÚS 499/2012, v ktorom sa uvádza, že záveru o neprijateľnosti nejakého zmluvného ustanovenia musí predchádzať to, že konajúci súd zistí a uvedie konkrétne skutkové zistenia o tom, akú nerovnováhu zmluvné ustanovenie spôsobuje a v čom spočíva znak značnej nerovnováhy, čo súd prvého stupňa ale nedodržel. Navyše súd prvého stupňa nemal splnenú zákonnú podmienku v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, teda 15.7.2010, z ktorého by malo vyplývať, že by úver poskytnutý na základe zmluvy mal byť bezúročným a bez poplatkov. Navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok a zaviazal žalovaného na úhradu žalovaných nárokov, ako aj k náhrade trov prvostupňového konania a trov odvolacieho konania, ktoré vyčíslil a špecifikoval vo výške 53,47 eur vrátane DPH.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie podal žalobca v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O. s. p.) preskúmal rozsudok podľa § 212 ods. 1, 3 O. s. p., ako aj konanie mu predchádzajúce, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky ani pre potvrdenie, ani pre zmenu rozsudku.

V odvolacom konaní je súd pri prieskume napadnutého rozsudku viazaný tak rozsahom odvolania, ako aj dôvodmi odvolania. V posudzovanej veci žalobca odôvodnil odvolanie odvolacími dôvodmi podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p., kedy súd rozhodnutie zruší, len ak súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Ďalej odvolacími dôvodmi v zmysle § 205 ods. 2 písm. c/, d/ a f/ O. s. p., t.j. že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolateľ v podanom odvolaní teda uplatnil odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. a/, c/, d/ a f/ O. s. p.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p. je daný v prípade, ak v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. Judikatúra Najvyššieho súdu SR (R 111/1998) už dávnejšie dospela k záveru, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu zakladá (len) inú vadu konania (napr. sp.zn. 3Cdo/249/2008, 3Cdo/290/2009, 3Cdo/138/2010, 3Cdo/49/2011, 3Cdo/165/2011, 3Cdo/84/2012, 3Cdo/49/2013, 3Cdo/18/2013, 1Cdo/140/2009, 1Cdo/181/2010, 2MCdo/18/2008, 2Cdo/83/2010, 4Cdo/310/2009, 5Cdo/290/2008, 5Cdo/216/2010, 6Cdo/25/2012, 7Cdo/52/2011, 7Cdo/109/2011 a 1ECdo/10/2014). Správnosť takéhoto nazerania na problematiku nepreskúmateľnosti súdneho rozhodnutia a jej dôsledkov potvrdzujú tiež rozhodnutia ústavného súdu sp.zn. I.ÚS 184/2010, III.ÚS 184/2011, I.ÚS 264/2011, I.ÚS 141/2011, IV.ÚS 481/2011, III.ÚS 148/2012, IV.ÚS 481/2011, IV.ÚS 208/2012, IV.ÚS 90/2013, rovnako v náleze z 30.1.2013 sp.zn. III.ÚS 551/2012 a v náleze z 27.3.2014 IV.ÚS 196/2014.

Odvolací súd uvádza, že podľa názoru odvolacieho súdu je v danej veci čiastočne daný odvolacím dôvodom v zmysle § 205 ods. 2 písm. b/ O. s. p. odôvodneným nepreskúmateľnosťou rozsudku, ale len sčasti, lebo z odôvodnenia rozsudku v celej jeho časti nie sú dostatočne zrejmé skutkové aj právne závery, nakoľko nie je podaný zrozumiteľný a jasný výklad záveru súdu prvého stupňa o hodnotení dôkazov v zmysle § 132 O. s. p., v kontexte ich podriadenia pod citované platné normy v celom jeho rozsahu. Preto napadnutý rozsudok čiastočne nespĺňa náležitosti vyžadované v ust. § 157 ods. 2 O. s. p. v celom jeho odôvodnení.

Súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie o zamietnutí žaloby na skutočnosti, že neuvedenie výšky splátok istiny, úrokov a poplatkov považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle ust. § 53 ods. 5 OZ, pričom poukazoval na znenie ust. § 11 ods. 1 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch, z ktorého vyplýva podľa súdu prvého stupňa, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2, okrem iných aj písm. k/, a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, tak sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Dodal, že podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Odvolací súd uvádza, že zmluva o úvere bola medzi účastníkmi uzavretá podľa súdu prvého stupňa dňa 2.7.2010, resp. 15.7.2010 a ide o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá sa neriadí režimom Obchodného zákonníka. Predmetom konania bolo vrátenie úveru poskytnutého žalovanému vo výške 720,00 eur, ktorý bol žalovanému vyplatený len vo výške 580,87 eur. Žalovaný uhradil spolu sumu vo výške 659,20 eur a žalobou vo veci samej si žalobca uplatnil zaplatenie sumy 535,52 eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,065 % denne a úrokom z omeškania vo výške 3,275 % ročne z jednotlivých nezaplatených splátok.

Odvolací súd má za to, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku ale nevyplýva, kedy konkrétne došlo k uzavretiu predmetnej zmluvy a z akých jednotlivých nárokov žalovaná istina vo výške 535,72 eur pozostáva. Uvedenú skutočnosť potvrdzuje už zmätočné uvedenie výšky, ako aj úveru, ktorý bol žalobcom žalovanému skutočne poskytnutý. Súd prvého stupňa na str. 4 uviedol, že „z oboznámených listinných dôkazov, ako aj zo žaloby žalobcu je možné konštatovať, že medzi účastníkmi došlo k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, o poskytnutí úveru vo výške 720,00 eur a zároveň o poskytnutí revolvingového úveru vo výške 578,72 eur“.

Odvolací súd taktiež za nepreskúmateľné tvrdenie tak, ako to namieta aj odvolateľ v podanom odvolaní, považuje tvrdenie súdu prvého stupňa na str. 9, že „súd považoval neuvedenie výšky splátok istiny, úrokov a poplatkov za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ako to má na mysli ustanovenie § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka“. Treba podotknúť, že zo znenia ust. § 53 ods. 5 OZ to nevyplýva.

Uvedené nezrovnalosti majú za následok čiastočnú nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p.

Odvolateľ v podanom odvolaní uplatnil aj odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. c/, d/ a f/ O. s. p.

Neúplnosť zistenia skutkového stavu (§ 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd nevykonal účastníkom navrhnutý dôkaz spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť. Účastník, ktorý v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, musí označiť dôkaz, ktorý hoci bol navrhovaný, nebol vykonaný a uviesť správne významné skutočnosti, ktoré hoci boli tvrdené, súd nezisťoval najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej musí zo skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom. Žalobca v odvolaní neoznačil dôkaz, ktorý hoci bol navrhovaný, nebol vykonaný a preto ani tento tvrdený odvolací dôvod nie je daný. Treba uviesť, že prílohu odvolania tvoria len listiny, ktoré už tvorili obsah pisu.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. spočíva v nesprávnych skutkových zisteniach a týka sa skutkových zistení, na základe ktorých súd posúdil vec po právnej stránke a ktoré sú nesprávne v tom zmysle, že nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 132 až § 135 O.s.p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré sú založené na chybnom hodnotení dôkazov.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci (odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav

(skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd použil na správne zistený skutkový stav nesprávny právny predpis, alebo aplikoval správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil, príp. vtedy, ak z preukázaných skutočností vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov.

Odvolačný súd uvádza, že aj keď rozhodnutiu súdu prvého stupňa nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, možno mu vytknúť to, že nechal pri ich hodnotení do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov vyplynuli a vyšli za konania najavo. Tým opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, nakoľko pri hodnotení dôkazov je zrejмый logický rozpor, a výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až 135 O. s. p. a predovšetkým treba zdôrazniť tú skutočnosť, že súd prvého stupňa na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia, čím použité zákonné ustanovenia nesprávne interpretoval.

Odvolačný súd preto dospel k záveru, že v danej veci boli žalobcom dôvodne uplatnené okrem čiastočnej nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku podľa § 205 ods. 2 písm. b/ O. s. p. aj odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O. s. p.

Odvolačný súd nezistil naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O. s. p.

K dôvodom odvolania odvolací súd uvádza nasledovné:

Medzi účastníkmi konania bola uzavretá štandardná formulárová typizovaná zmluva o spotrebiteľskom úvere, a to zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXX, z ktorej je zrejmé, že na základe žiadosti žalovaného bol žalobcom ako veriteľom schválený žalovanému úver vo výške 720,00 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť spolu s úrokom v 24 mesačných splátkach po 49,78 eur v dohodnutých termínoch splatnosti. Ako už odvolací súd uviedol, z odôvodnenia rozsudku na str. 4 odvolaciemu súdu je nejasné a nepreskúmateľné, prečo súd prvého stupňa v poslednom odseku prvej vety uviedol, že zároveň žalobca žalovanému poskytol revolvingový úver vo výške 578,72 eur, keďže to z dôkazov nevyplýva. Vychádzajúc ale z ďalšieho konštatovania súdu prvého stupňa, odvolací súd má za to, že predmetom tohto konania bolo zaplatenie úveru poskytnutého vo výške 720,00 eur a vyplateného vo výške 580,87 eur žalovanému, ako aj to, že v danom prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Taktiež možno súhlasiť s konštatovaním súdu, že žalovaný splátkami v období od 2.9.2010 do 24.7.2013 uhradil sumu 659,20 eur. V tomto kontexte odvolací súd poukazuje na to, že na str. 7 spisu je uvedená schválená výška úveru vo výške 720,00 eur, ako aj celková čiastka, ktorú musel dlžník zaplatiť, spolu s úverom a úrokmi za celú dobu čerpania úveru, čo činí sumu 1 194,72 eur. Preto ako prvé by si mal súd prvého stupňa ozrejmiť, z čoho skutočne výška žalovanej istiny pozostáva a to z hľadiska ďalších žalobcom uplatnených nárokov v predmetnej žalobe, a to s poukazom na úhradu žalovaného v sume 659,20 eur.

K odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd konštatuje:

Z obsahu spisu nepochybne vyplýva spôsob a mechanizmus vzniku predmetnej zmluvy a to už s poukazom na samotnú žiadosť na poskytnutie revolvingového úveru / zmluva o revolvingovom úvere (č.l. 5 spisu), a preto nemožno s odkazom na citované ust. § 43a, § 43b a § 44 OZ, ako aj článok 2 bod 2.1 zmluvných dojednaní súhlasiť s správnym názorom súdu prvého stupňa o absencii písomnej formy uzavretej zmluvy s odkazom na ust. § 11 ods. 1 písm. a/, ako aj ust. § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, z ktorého podľa súdu prvého stupňa vyplynulo, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2, okrem iných aj písm. k/, a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, tak sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 41 OZ, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

V zmysle ust. § 41 OZ sa preto môže dôvod neplatnosti vzťahovať len na časť právneho úkonu, kedy je neplatná len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Odvolačný súd dodáva, že z obsahu je zrejmý spôsob uzavretia zmluvy vychádzajúc z tej skutočnosti, že žalobca prostredníctvom M. V. so žalovaným spísali žiadosť/zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru v bode 5 dňa 2.7.2010, kedy bola žalovaným aj podpísaná a následne bola podpísaná žalobcom dňa 15.7.2010 s odkazom na bod 6. Treba dodať, že uvádzané údaje v bodoch 5 a 6 sú zhodné. Aj keď v bode 6 je uvedená aj 9% ročná úroková sadzba, táto výška je zákonom zrejmalá.

V článku 2 bod 2.1 je ozrejmenej aj spôsob uzatvárania zmluvy o RÚ a čerpaní úveru. Je pochopiteľné, že na základe predloženej žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/ zmluva o revolvingovom úvere žalovaný vyplnil prostredníctvom splnomocnenej pracovníčky žalobcu bod 5 údaje o požadovanom revolvingovom úvere a teda ide o nejaký návrh zmluvy tak, ako to uvádza aj ust. § 43a OZ, pričom možno toto konanie žalovaného vyhodnotiť aj ako prejav vôle žalovaného smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý následne odkazuje na konanie žalobcu v zmysle § 43c - prijatie návrhu.

Podľa § 46 ods. 2 OZ pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Preto v žiadnom prípade nemožno súhlasiť so záverom súdu prvého stupňa, že predmetná zmluva nemá písomnú formu, z čoho následne vyplývajú ďalšie skutočnosti viažuce sa k splneniu zákonných podmienok v zmysle horecítovaného znenia ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý aplikoval súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí.

Vzhľadom na to je potrebné zvážiť a dôsledne posúdiť žalobcom uplatňované nároky aj z hľadiska navýšenia celkovej čiastky, ktorú má žalovaný zaplatiť - 1 194,72 eur, poskytnutého úveru 720,00 eur a zaplateného žalovaným vo výške 659,20 eur, či odplata žalobcu vo výške 139,13 eur ako dohodnutú zmluvnú podmienku nemožno považovať za absolútne neprijateľnú a zároveň odporujúcu dobrým mravom v zmysle § 3 OZ.

V tejto súvislosti aj na schválenú výšku ročnej úrokovej sadzby revolvingu vo výške 63,17%, ktorej výška podľa odvolacieho súdu značne prevyšuje priemerné úrokové miery bánk zistených z internetovej stránky Národnej banky Slovenska s odkazom na internetovú stránku Ministerstva financií SR www.finance.gov.sk. Ministerstvo financií SR zverejnilo priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov po prvýkrát dňa 29.4.2008, a preto od 29.6.2008 by každá uzavretá zmluva mala obsahovať údaj o priemernej hodnote RPMN povinne.

Pokiaľ teda súd prvého stupňa pri zamietnutí žaloby vychádzal z toho, že zmluva o úvere nemá písomnú formu s poukazom na ust. § 11 ods. 1 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch, z ktorého vyplýva, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2, okrem iných aj písm. k/, a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, tak sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, je jeho rozhodnutie súdu nesprávne.

Uvedené pochybenia zakladajú procesné vady v dôsledku ktorých bolo potrebné rozsudok súdu zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. h/, ods. 2 O. s. p.).

Úlohou súdu prvého stupňa bude opätovne posúdiť vzťah medzi účastníkmi konania v zmysle aplikovateľných právnych predpisoch, vyplývajúcich z konkrétnych ustanovení Občianskeho zákonníka, zákona č. 129/2010 Z.z., ako aj ďalších, vziať do úvahy dôkazy predložené zo strany žalobcu na preukázanie jeho nároku, dôkazy posúdiť v zmysle ust. § 120 a nasl. O. s. p., ako aj ust. § 132 O. s. p., s prihliadnutím aj na odvolacie námietky žalobcu uvádzané v podanom odvolaní a vo veci rozhodnúť v zmysle § 153 ods. 1, ako aj § 157 ods. 2 O. s. p. tak, aby rozhodnutie bolo presvedčivé a úplné v celom jeho odôvodnení.

V novom rozhodnutí rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1.5.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.